

գործ ԵԴԿ 1390/02/09թ.

Վ Ճ Ի Ռ
ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

27.04.2010թվ.

ք. Երեւան

Երեւան քաղաքի Կենտրոն եւ Նորք Մարաշ վարչական շրջանների ընդհանուր
իրավասության դատարանը

Նախագահությամբ դատավոր
Քարտուղարությամբ

Էդիկ Ավետիսյանի
Աննա Հակոբյանի

Դատարանում, դռնբաց դատական նիստում քննելով քաղաքացիական գործն **ըստ հայցի** «Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» հասարակական կազմակերպության /ՀՎՀ 02568394, ՊԳՎ ՝ թիվ 21117101863/ ընդդեմ «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության գլխավոր տնօրեն Տիգրան Խաչատրյանի՝ տեղեկատվություն տրամադրել պարտավորեցնելու եւ վարչական պատասխանատվության ենթարկելու պահանջի մասին

Պ Ա Ր Զ Ե Ց

1. Գործի դատավարական նախապատմությունը.

«Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» հասարակական կազմակերպության
Երկայացուցիչ Կարեն Մեժլումյանը սույն հայցը դատարան է ներկայացրել 09.07.2009թ.:

Դատարանի նախագահի կողմից հայցադիմումը 10.07.2009թ. մակագրվել էր
դատավոր Էդ. Ավետիսյանին:

13.07.2009 թվականի որոշմամբ հայցադիմումը վերադարձվել է:

Նշված որոշման դեմ բերվել է վերաքննիչ բողոք:

Հայաստանի Հանրապետության վերաքննիչ քաղաքացիական դատարանի
18.08.2009 թվականի որոշմամբ հայցադիմումը վերադարձնելու մասին 13.07.2009
թվականի որոշումը վերացվել է:

2009 թվականի սեպտեմբերի 12-ի որոշմամբ հայցադիմումն ընդունվել է վարույթ:

Գործի վարույթն իրականացվել է նախապատրաստական փուլով:

12.02.2010թ. որոշմամբ գործը նշանակվել է դատաքննության 12.03.2010թվ. ժամը
11⁴⁵-ին:

12.03.2010թվ. գործի քննությունը հայտարարվել է ավարտված եւ վճռի
հրապարակման օր է հայտարարվել 26.03.2010թվ., սակայն նշված օրը գործի քննությունը
Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 131
հոդվածի 2, 3 կետերի համաձայն վերսկսել է եւ նշանակվել 13.04.2010թվ. ժամը 15⁰⁰-ին:

13.04.2010թվ. գործի քննությունը հայտարարվել է ավարտված:

Վճռի հրապարակման օր է հայտարարվել 27.04.2010թվ. ժամը 10³⁰-ին:

2. Հայցվորի իրավական դիրքորոշումը.

«Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» հասարակական կազմակերպությունը 10.06.2009թ-ին «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության գլխավոր տնօրեն Տիգրան Խաչատրյանին հետեւյալ բովանդակությամբ տեղեկատվություն ստանալու հարցում է ներկայացրել.

«Ղեկավարվելով ՀՀ Սահմանադրության 27 եւ 27.1 հոդվածների, »Տեղեկատվության ազատության մասին« ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի դրույթներով՝ խնդրում ենք տրամադրել.

1. Թիվ 2 բուժմիավորման մանկական պոլիկլինիկայում մինչեւ 7 տարեկան երեխաներին տրամադրվող անվճար դեղերի հատկացման կարգը:
2. Առկա անվճար տրամադրվող դեղերի ցուցակի պատճեն:
3. Նաեւ տեղեկացնել, թե ինչ պարբերականությամբ եւ ինչ հիմքով է այդ ցուցակը փոփոխվում:
4. Խնդրում ենք տեղեկացնել, որ եթե երեխան հիվանդ է եւ բուժման համար անհրաժեշտ դեղորայքը ներառված չէ վերոնշյալ ցուցակում, ապա կա այլ տարբերակ՝ մինչեւ 7 տարեկան երեխային անվճար տրամադրելու այդ դեղը:
5. Ինչպես եւ տրամադրեք խնդրեմ տարբերակ, թե ինչ անի ծնողը, եթե անվճար տրամադրվող դեղերի ցուցակում կա դեղ, որի կարիքն ունի հիվանդ երեխան եւ այն բժշկի կողմից չի տրամադրվում:

«Տեղեկատվության ազատության մասին» ՀՀ օրենքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ տեղեկություն ստանալու գրավոր հարցմանը պատասխան տրվում է այն ստանալուց հետո 5-օրյա ժամկետում: Ուստի, խնդրում եմ տեղեկություն ստանալու հարցումին պատասխանել օրենքով սահմանված ժամկետներում»:

Նշված փաստը հաստատվում է հարցման եւ փոստային անդորրագրի օրինակներով:

Պատասխանողը գրավոր հարցմանը չի պատասխանել եւ պահանջվող տեղեկատվությունը չի տրամադրել:

Նշված փաստը հաստատվում է պատասխանի բացակայությամբ:

Հայցապահանջի իրավական հիմնավորումը

Համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության

27 հոդվածի 2-րդ պարբերության՝ յուրաքանչյուր ոք ունի խոսքի ազատության իրավունք, ներառյալ տեղեկություններ եւ գաղափարներ փնտրելու, ստանալու, տարածելու ազատությունը, տեղեկատվության ցանկացած միջոցով՝ անկախ պետական սահմաններից:

27.1 հոդվածի՝ յուրաքանչյուր ոք ունի իր անձնական կամ հասարակական շահերի պաշտպանության նկատառումներով իրավասու պետական եւ տեղական ինքնակառավարման մարմիններին եւ պաշտոնատար անձանց դիմումներ կամ առաջարկություններ ներկայացնելու եւ ողջամիտ ժամկետում պատշաճ պատասխան ստանալու իրավունք:

Սահմանադրությամբ երաշխավորված վերը նշված իրավունքներն առարկայանում են նաեւ «Տեղեկատվության ազատության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում, որի 1-ին հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ սույն օրենքի գործողությունը տարածվում է պետական եւ տեղական ինքնակառավարման մարմինների, պետական հիմնարկների, բյուջեներից ֆինանսավորվող կազմակերպությունների, ինչպես նաեւ հանրային նշանակության կազմակերպությունների եւ դրանց պաշտոնատար անձանց վրա:

Նույն օրենքի 6 հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ յուրաքանչյուր անձ իրավունք ունի ծանոթանալու իր փնտրած տեղեկությանը (կամ) դա ստանալու նպատակով օրենքով սահմանված կարգով հարցմամբ դիմելու տեղեկատվություն տնօրինողին եւ ստանալու այդ տեղեկությունը:

Նույն օրենքի 9 հոդվածի 7-րդ մասի 1-ին եւ 2-րդ կետերի համաձայն՝ հայցվող տեղեկատվությունը պետք է տրամադրվեր 5-օրյա ժամկետում, իսկ 3-րդ կետի համաձայն՝ եթե գրավոր հարցման մեջ նշված տեղեկությունը տրամադրելու համար անհրաժեշտ է կատարել լրացուցիչ աշխատանք, ապա այդ տեղեկությունը դիմողին է տրվում դիմումն ստանալուց հետո՝ 30-օրյա ժամկետում, որի մասին հարցումն ստանալուց հետո՝ 5-օրյա ժամկետում, գրավոր տեղեկացվում է դիմողին՝ նշելով հետաձգման պատճառները եւ տեղեկությունը տրամադրելու վերջնական ժամկետը:

Ինչպես երեւում է, պահանջվող տեղեկատվությունը գաղտնի չի եղել, սակայն ի խախտումն Սահմանադրությամբ ու օրենքներով երաշխավորված հայցվորի իրավունքների ու պատասխանողի պարտականության, պատասխանողը չի տրամադրել 10.06.2009թ. գրավոր հարցմամբ պահանջվող տեղեկատվությունը, այն դեպքում, երբ՝ պարտավոր էր տրամադրել:

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 189.7. հոդվածը պատասխանատվություն է սահմանում տեղեկություն տալու պարտականությունը չկատարելու համար, որի համաձայն՝ օրենքով նախատեսված տեղեկությունը պետական եւ տեղական ինքնակառավարման մարմինների, պետական հիմնարկների, բյուջեներից ֆինանսավորվող կազմակերպությունների, ինչպես նաեւ հանրային նշանակության կազմակերպությունների պաշտոնատար անձանց կողմից ապօրինաբար չտրամադրելը՝

առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի տասնապատիկից մինչեւ հիսնապատիկի չափով:

Նույն խախտումը, որը կատարվել է կրկին անգամ՝ վարչական տույժի միջոցներ կիրառելուց հետո մեկ տարվա ընթացքում՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հիսնապատիկից մինչեւ հարյուրապատիկի չափով:

Նույն օրենսգրքի 223 հոդվածի համաձայն՝ առաջին ատյանի դատարանների դատավորները քննում են սույն օրենսգրքի ... 189.7 ... հոդվածներով նախատեսված վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ գործերը:

Գտնում են, որ եթե դատարանը գործի քննության ընթացքում հաստատված համարի պատասխանողի կողմից հայցվող տեղեկատվությունը չտրամադրելու փաստը, արդարացի իրավունք ունենք դատարանից հայցել՝ վարչական տույժի ենթարկելու պատասխանող «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության գլխավոր տնօրեն Տիգրան Խաչատրյանին, որն արտահայտվել է օրենքով սահմանված իր պարտականություններից խուսափելու՝ այն է հայցված տեղեկատվությունը չտրամադրելու արարքով եւ պահանջելու, որ դրա համար որպես պատասխանատվության միջոց կիրառվի տուգանքը՝ 50.000 /հիսուն հազար դրամ գումարի չափով:

Հայցվորը դատարանից խնդրել էր

«Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերությանը պարտավորեցնել հնգօրյա ժամկետում տրամադրելու հայցված տեղեկատվությունն անբողջ ծավալով, այն է տրամադրել «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության մանկական պոլիկլինիկայում մինչեւ 7 տարեկան երեխաներին տրամադրվող անվճար դեղերի հատկացման կարգը, առկա անվճար տրամադրվող դեղերի ցուցակի պատճեն, ինչպես նաեւ

տեղեկացնել, թե ինչ պարբերականությամբ եւ ինչ հիմքով է այդ ցուցակը փոփոխվում, այլև տեղեկացնել, թե այն դեպքում, երբ երեխան հիվանդ է, սակայն բուժման համար անհրաժեշտ դեղորայքը ներառված չէ վերոնշյալ ցուցակում, ապա կա այլ տարբերակ՝ մինչեւ 7 տարեկան երեխային անվճար տրամադրելու այդ դեղը, ինչպես նաեւ տրամադրել տարբերակ, թե ինչ անի ծնողը, եթե անվճար տրամադրվող դեղերի ցուցակում կա դեղ, որի կարիքն ունի հիվանդ երեխան եւ այն բժշկի կողմից չի տրամադրվում:

«Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության գլխավոր տնօրեն Տիգրան Խաչատրյանին ենթարկել վարչական պատասխանատվության՝ տուգանքի՝ 50000 դրամի չափով:

Որպես հետևանք խնդրում ենք լուծել պետական տուրքի հարցը:

Հայցվորի ներկայացուցիչը դատական նիստին չներկայացավ, սակայն ներկայացված **դիմումով հայտնելով**, որ դատարանն անցնելով դատական ակտի հրապարակմանը, վճռի հրապարակման օրը որոշել է վերսկսել գործի քննությունը, դրա համար ամենայն հավանականությամբ հիմք է հանդիսացել այն, որ պատասխանող ՓԲԸ-ն դատաքննությունն ավարտելուց հետո գրավոր պատասխանել է հայցվորի մոտ մեկամյա վաղեմության հարցմանը եւ ամենայն հավանականությամբ պատասխանի մեկ օրինակն ուղարկել է նաեւ դատարանին, գտնում է, որ եթե դատարանը հաստատված համարի այն փաստը, որ պատասխանողը օրենքով սահմանված ժամկետում չի տրամադրել հարցվող տեղեկատվությունը եւ դա տրամադրել է միայն հայցվորի կողմից դատական պաշտպանության դիմելուց, ավելին, դատաքննությունն ավարտելուց հետո, ապա ամեն դեպքում պետք է պատասխանողից հօգուտ հայցվորի բռնագանձել պետական տուրքը, միաժամանակ ուղարկված պատասխանով էլ հաստատվում է, որ պատասխանողը հնարավորություն է ունեցել հարցմանը պատասխանել, ինչը չի արել:

Նման պայմաններում եւ վերը նշված փաստերը հաստատված համարելով՝ գտնում է, որ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 189.7 եւ 223 հոդվածների համաձայն դատարանը պետք է վարչական պատասխանատվության ենթարկի «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության տնօրեն Տիգրան Խաչատրյանին, որը օրենքով սահմանված ժամկետում չի տրամադրել հայցվող տեղեկատվությունը:

Միաժամանակ դատարանից խնդրել է գործը քննել իր բացակայությամբ, հաշվի առնելով վերը նշված հիմնավորումը:

3. Պատասխանող կողմի իրավական դիրքորոշումը.

Պատասխանող կողմը հայցադիմումի պատասխանով դատարանին հայտնել էր, որ «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության տնօրենը 07.07.2009թ. թիվ 124/12-8/ գրությամբ պատասխանել է, որ հայցվորը իր բարձրագրած հարցերի պատասխանները կարող է ստանալ ՀՀ առողջապահության նախարարության համապատասխան ստորաբաժանումից: Այսինքն, պատասխանողն ըստ էության պատասխանել է հարցմանը, պատասխանել է մեկ ամսվա ընթացքում, քանի որ փորձել է համապատասխան տեղեկատվությունը տրամադրել, սակայն պարզելով, որ տվյալ հարցադրումների պատասխանները կարող են տրամադրվել միայն ՀՀ առողջապահության նախարարության կողմից՝ տրամադրել է վերը նշված պատասխանը:

Պատասխանողը նման տրամադրել նկատի ունենալով այն, որ այդ հարցադրումները ընդհանուր եւ տեսական բնույթի են, վերաբերում են դեղերի տրամադրման կարգին, որը սահմանում է ՀՀ առողջապահության նախարարությունը, որն էլ իրավասու է պատասխանել բարձրացված հարցերին:

Այսինքն, պատասխանողը, ղեկավարվելով «Տեղեկատվության ազատության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 10-րդ հոդվածի 10-րդ կետով, գրավոր տեղեկացրել է դիմողին պահանջվող տեղեկությունը տնօրինողի տվյալները:

Ասվածից հետևում է, որ պատասխանողը պատշաճ կատարել է ՀՀ Սահմանադրությամբ եւ օրենքներով նախատեսված իր պարտականությունները ու հիմք չկա ընկերության գլխավոր տնօրենին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու համար: Ինչ վերաբերում է տեղեկատվություն տրամադրելուն պարտավորեցնելուն, ապա ինչպես վերը նշվեց, հարցադրումների մի մասի վերաբերյալ տեղեկատվություն կարող է տրամադրել այլ կազմակերպություն, որի մասին նշվել է, իսկ մյուս մասը վերաբերում է երեխաներին անվճար դեղորայք տրամադրելու այլ տարբերակներին, ապա բուժմիավորման գլխավոր տնօրենը պարտավոր չէ այդ հարցերին պատասխանել եւ տարբերակներ առաջարկել դիմողին:

«Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության գլխավոր տնօրեն Ս. Խաչատրյանի կողմից 11.03.2010թ. հայցվորին տրամադրվել է համապատասխան տեղեկատվությունը:

4. Գործի փաստերը.

ա/ «Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» հասարակական կազմակերպությունը 10.06.2009թ-ին «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության գլխավոր տնօրեն Տիգրան Խաչատրյանին հետելյալ բովանդակությամբ տեղեկատվություն ստանալու հարցում է ներկայացրել.

«Ղեկավարվելով ՀՀ Սահմանադրության 27 եւ 27.1 հոդվածների, »Տեղեկատվության ազատության մասին« ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի դրույթներով՝ խնդրում ենք տրամադրել.

1. Թիվ 2 բուժմիավորման մանկական պոլիկլինիկայում մինչեւ 7 տարեկան երեխաներին տրամադրվող անվճար դեղերի հատկացման կարգը:
2. Առկա անվճար տրամադրվող դեղերի ցուցակի պատճեն:
3. Նաեւ տեղեկացնել, թե ինչ պարբերականությամբ եւ ինչ հիմքով է այդ ցուցակը փոփոխվում:
4. Խնդրում ենք տեղեկացնել, որ եթե երեխան հիվանդ է եւ բուժման համար անհրաժեշտ դեղորայքը ներառված չէ վերոնշյալ ցուցակում, ապա կա այլ տարբերակ՝ մինչեւ 7 տարեկան երեխային անվճար տրամադրելու այդ դեղը:
5. Ինչպես եւ տրամադրեք խնդրեմ տարբերակ, թե ինչ անի ծնողը, եթե անվճար տրամադրվող դեղերի ցուցակում կա դեղ, որի կարիքն ունի հիվանդ երեխան եւ այն բժշկի կողմից չի տրամադրվում:

բ/ «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության տնօրենը 07.07.2009թ. թիվ 124/12-8/ գրությամբ պատասխանել է, որ հայցվորը իր բարձրագրած հարցերի պատասխանները կարող է ստանալ ՀՀ առողջապահության նախարարության համապատասխան ստորաբաժանումից:

գ/ «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության գլխավոր տնօրեն Ս. Խաչատրյանի կողմից 11.03.2010թ. հայցվորին տրամադրվել է համապատասխան տեղեկատվությունը, ինչը հաստատվում է պատասխանողի կողմից ներկայացված դիմումով:

5. Դատարանի պատճառաբանությունները եւ եզրահանգումները.

Դատարանը, քննելով հայցը, գնահատելով ապացույցները, գտավ հայցը մերժման ենթակա հետեւյալ պատճառաբանությամբ`

«Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» հասարակական կազմակերպությունը 10.06.2009թ-ին «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության գլխավոր տնօրեն Տիգրան Խաչատրյանին հետեւյալ բովանդակությամբ տեղեկատվություն ստանալու հարցում է ներկայացրել.

«Ղեկավարվելով ՀՀ Սահմանադրության 27 եւ 27.1 հոդվածների, »Տեղեկատվության ազատության մասին« ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի դրույթներով` խնդրում ենք տրամադրել.

1. Թիվ 2 բուժմիավորման մանկական պոլիկլինիկայում մինչեւ 7 տարեկան երեխաներին տրամադրվող անվճար դեղերի հատկացման կարգը:
2. Առկա անվճար տրամադրվող դեղերի ցուցակի պատճեն:
3. Նաեւ տեղեկացնել, թե ինչ պարբերականությամբ եւ ինչ հիմքով է այդ ցուցակը փոփոխվում:
4. Խնդրում ենք տեղեկացնել, որ եթե երեխան հիվանդ է եւ բուժման համար անհրաժեշտ դեղորայքը ներառված չէ վերոնշյալ ցուցակում, ապա կա այլ տարբերակ` մինչեւ 7 տարեկան երեխային անվճար տրամադրելու այդ դեղը:
5. Ինչպես եւ տրամադրեք խնդրեմ տարբերակ, թե ինչ անի ծնողը, եթե անվճար տրամադրվող դեղերի ցուցակում կա դեղ, որի կարիքն ունի հիվանդ երեխան եւ այն բժշկի կողմից չի տրամադրվում:

Հայցվորը դատարանից խնդրել էր պարտավորեցնել պատասխանողին հնգօրյա ժամկետում տրամադրելու հարցված տեղեկատվությունը եւ «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 189.7. հոդվածի համաձայն «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության գլխավոր տնօրեն Տիգրան Խաչատրյանին ենթարկել վարչական պատասխանատվության 50000 դրամի չափով` լուծելով նաեւ իրենց կողմից նախապես վճարված պետական տուրքի հարցը:

«Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության տնօրենը 07.07.2009թ. թիվ 124/12-8/ գրությամբ պատասխանել է, որ հայցվորը իր բարձրացրած հարցերի պատասխանները կարող է ստանալ ՀՀ առողջապահության նախարարության համապատասխան ստորաբաժանումից, իսկ 11.03.2010թ. հայցվորին տրամադրվել է համապատասխան տեղեկատվությունը, ինչը հաստատվում է պատասխանողի կողմից ներկայացված դիմումով:

Համաձայն Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսգրքի

347 հոդվածի` պարտավորությունները պետք է կատարվեն պատշաճ` պարտավորության պայմաններին, օրենքին եւ այլ իրավական ակտերի պահանջներին համապատասխան:

424 հոդվածի 1-ին մասի` պատշաճ կատարումը դադարեցնում է պարտավորությունը:

Համաձայն «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 247 հոդվածի` վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթի համար անհրաժեշտ հանգամանք է վարչական իրավախախտման դեպքի կամ կազմի առկայությունը, ինչը կոնկրետ դեպքում բացակայում է:

Այսպիսով, դատարանը դատաքննությամբ պարզեց, որ պահանջվող տեղեկատվությունը տրամադրվել է, նման պայմաններում հայցն առարկայազուրկ է եւ ենթակա մերժման:

Դատարանը, քննության առնելով հայցվորի միջնորդությունը նախապես վճարված պետական տուրքը գանձելու մասին, գտավ այն բավարարման ենթակա:

Վերոգրյալի հիման վրա եւ ղեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության ընեսգրքի 130-132, 140-141¹ հոդվածներով՝ դատարանը

Վ Ճ Ո Ւ Ց Ց

«Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» հասարակական կազմակերպության հայցն ընդդեմ «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության, «Թիվ 2 բուժմիավորում» փակ բաժնետիրական ընկերության գլխավոր տնօրեն Տիգրան Խաչատրյանի՝ տեղեկատվություն տրամադրել պարտավորեցնելու եւ վարչական պատասխանատվության ենթարկելու պահանջի մասին մերժել:

Պատասխանողից հօգուտ հայցվորի բռնագանձել նախապես վճարված 8000 դրամի չափով պետական տուրքը:

2. Սույն վճիռը կարող է բողոքարկվել Հայաստանի Հանրապետության վերաքննիչ քաղաքացիական դատարան հրապարակման պահից մեկամսյա ժամկետում եւ օրինական ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից մեկ ամիս հետո:

ԴԱՏԱՎՈՐ

ԷԴԻԿ ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ